

POSLUŠNÁ DCERY

Stáda, 23 květen 2007

Dnes vám povím o tom, jak se jedna maminka přinila, aby svým dcerám našla vhodné muže. Takové, které by je milovali, netýrali, které by nepili a nefetovali, nekouřili, nehádali se, vydávali dost peněz, aby se jejich dobrou měli a ušivili jejich budoucí děti... Divíte se? Lze to vůbec? Snad je to zbožné přání většiny maminek, ale až podstatně barevnější;

Málokterá z nás poslechne nějaké ty rady moudrých - to teprve s věkem, až se dívky dostávají samy do věku maminek svých dětí, až dospívajících, pochopí a ocení některé z dávných matčiných rad. Neumím si sama představit, že bych - bez jakýchkoli přání - takhle svou mámu poslouchala. Naopak, mnohokrát jsem vyváděla neskutečnou hloupostí - dokonce s vědomím, že ať si říká co chce, udělám všechno, jen ne to, co mi radí ona - jen když bude po mém! Samozřejmě, že tím pádem jsem mnohokrát naletěla a občas přehřívá stíhal přehřívá.

Moje spolužačka Adyn (Adélka), však takovou mámu měla a protože ji ona i její sestra poslouchaly... ale třeba: Je to už hodně let. Tehdy jezdily staré tramvaje, které měly vlečák, ve kterém uprostřed velká otevřená plošina. Tam nastupovali lidé většinou na krátké tratě, a jezdily spíť, které pořítili s představným vystoupením a nastoupením za jízdy - prostě se hupslo břeť tam ven. Ve společnosti tam bylo neskutečně narváno, viselci, které se drželi i jednou rukou a oběma nestáli zrovna na své noze, vytvářeli jakési lidské hrozny. A tam také hodně navazovaly známosti;

Adynina máma si vymyslela následující bojový plán: sedla si dovnitř, Adyn zůstala stát na plošinu. Byla hezky ušesaná a oblečená. A takhle spolu jezdily (po skončení pracovní doby) od jedné konečné na druhou. Když se k Adyně přitočil mladík, podívala se nenápadně na maminku a pokud maminka lehynce zavrtěla hlavou, zatvářila se i ona odmítavě. snad zní neuvěřitelně, břeťhem týdně si takhle vytypovaly pár mládenců, se kterými pak Adyn chodila na dotazníkové schůzky.

Při setkání jim kladla předem dohodnuté otázky, a na jejich odpovědi pak doma konzultovala; Mládenec, který se probojoval na první místo, se poté stal legitimním nápadníkem; Břeťhem roku a půl, kdy s ním chodila, ho nenápadně obědirigovaly: přehlásil se na veřejnou kolej, přehřívá kvalifikovaně zaměření, začal se lépe oblékat, dovolená, kterou spolu strávili, byla také předem připravená. Následovala svatba, poté bydleli u jejich rodičů v jednom pokoji a setkali na nový byt. Po dalším dvou letech se pak stěhovali do svého.

Nejspíš si říkáte: děs!!! Ano, ani já (i když opravdu už hodně dávno, tedy v době, o které má syn říkat, že tenkrát se Mrtvému muži teprve začalo dělat (šoufl), ani já jsem to tehdy nebyla schopna strávit. Neskutečně však bylo, že tohle naprogramované manželství nejen vydrželo, ale dokonale fungovalo, a jestli neuměli, funguje dodnes.

Když přišla do vědovacích let; i její sestra Dulina (Vendula, resp. Václava), maminka celou věc jednoduše zopakovala a neuvěřitelně - dopadlo to stejně. Obě dcery, Adéla i Václava si tak své manželé našly na plošince vlečáku;

Dodnes nechápu, jak je možné, že jim to tak vyšlo; d@niela